„GAZETA SPORTURILOR" LA PLOE

Câteva nevoi ale footballului prahovean. De vorbă cu d-nii col. Zagoritz, primar Manolescu, chestor Lilu, Koppes şi Nery

(Dela trimisul nostru special)

In atlasul footballului românesc, Ploeştiul deţine un loc special.

Un loc pe care istoria l-a însemnat deasemeni, fixându-l pe o pagină de o valoare particulară. De la Ploeşti a descălecat, cândva footballul în România. Aici s'a născut prima echipă de valoare.

Echipă care a difuzat apoi footballul în toată ţara. Şi tot de-aici a pornit apoi ameliorarea jocului...

Un timp, «culorile galbene» ale Prahovei au ţinut fanionul valorii footballului românesc.

Apoi, Ploeştiul s'a dat la fund. A fost acoperit de Bucureşti şi mai ales de principalele oraşe din Ardeal, al căror football era mai stilizat, şi mai tânăr.

A venit însă epoca Tricolorului. O echipă de însufleţire, entusiasm şi avânt, care a reuşit lucruri frumoase.

Şi când, anul acesta, Tricolorul a îngenunchiat, pe punctul de a fi eliminat din Divizia Naţională, locul său a fost luat de veşnica rezervă a Ploeştilor: Prahova.

Din nou Prahova, care după atâţia ani şi-a regăsit forma, situându-se prin ultimele sale victorii, în primele rânduri ale footballului românesc.

VECHII AŞI

Am fost pentru o zi la Ploeşti. Terenul de lângă gară, vechiul teren al Prahovei este aproape desfiinţat.

Câteva case terminate şi câteva în construcţie i-au luat locul.

Bulevardul însă a rămas acelaş. Iar pe Bulevard, prin preajma terenului, am surprins de câteva ori — singuri sau în grupuri — câţiva din vechii aşi ai Prahovei: Nery, Ambrozie, Vintilescu, Kiki Dumitrescu, Grecu Zamfiropol...

Simpla coincidenţă sau vizite camuflate pe locul pe care cândva, prahovenii constituau pentru echipele bucureştene un permanent «pericol galben»?...

PLOEŞTIUL NU ARE TERENURI

Nu i-am putut opri pe toţi pentru câteva amintiri. O vom face cu altă ocazie.

Am întreprins însă o mică anchetă incidentală printre actualii conducători ploeşteni şi am cules câteva informaţii cari se cer neapărat subliniate.

Unele îmbucurătoare. Altele, mai puţin bune.

Toate însă, certificând o necontenită grije pentru sport. O neîntreruptă disciplină sportivă. O continuă însufleţire, din care proeştenii şi-au făcut un titlu de merit particular.

LA D. COL. ZAGORITZ

In strada Barbu Delavrancea No. 4, d. col. Zagoritz ocupă o locuinţă care depăşeşte prin stil şi dimensiuni, casele din împrejurimi.

La ora 3 după amiază, nu primeşte nimeni vizite.

Sportul are însă necontenite excepţii dela regulele de protocol tradiţional. Sportivii acceptă excepţiile acestea.

Iar gazetarii le provoacă cu o abilitate căreia nici-o rezistenţă nu-i poate ţine piept.

Am sunat deci Vineri la ora 3 după amiază la uşa d-lui colonel. Un sbârnăit strident, o ordonanţă speriată de clinchetul soneriei, o carte de vizită, şi imediat apoi, vocea amabilă a d-lui colonel Zagoritz, trezit mi se pare din somn.

— Da, da. Să poftească!

— Nu vă supăraţi!... am încercat noi o sfială de rezistenţă simulată.

D. colonel însă, a şi deschis uşa biroului.

— Dimpotrivă. Poftiţi vă rog!

Şi aproape o oră, l-am supus unui interogatoriu, soldat cu câteva declaraţii de un interes indiscutabil.

— **Marea problemă a sportului ploeştean, ne-a spus d. col. Zagoritz, sunt terenurile. Avem echipe. Avem conducători. Avem oficiali. Avem suporteri. N'avem însă decât un singur teren. Acela al Tricolorului; insuficient pentru două cluburi mari şi fără amenajările necesare.**

Se pare însă că lacuna aceasta va fi remediată de primărie.

— De primărie?

— **Chiar de primărie!** a repetat d. col. afirmaţia. D. avocat Nicolau, ajutor de primar, este un entuziast susţinător al sportului. Iar d. Manolescu, primarul Ploeştilor, este deasemeni câştigat pentru cauza sportivă.

— S'a şi făcut ceva?

— Deocamdată o consfătuire la care, în afară de d. avocat Nicolau, au luat parte: d. gen. Bădulescu, eu, d. N. Zamfirescu (preşedintele clubului Tricolor), d. Baliff (dela soc. Vega), d. Chiru, d. Ionescu-Ţope, etc.

TERENUL DE LANGA VIIŞOARA

— Şi ce s'a discutat?

— S'a discutat necesitatea amenajării unui stadion. Şi s'a şi ales locul pe care să fie situat stadionul: terenul de lângă cimitirul Viişoara.

Primăria s'a obligat ca până la 1 Septembrie să pună la dispoziţia stadionului — a «Parcului sportiv», cum se va numi stadionul acesta — un milion de lei. Iar societatea Vega, 500 mii.

Cu un milion şi jumătate se poate face ceva.

Prin urmare, marea lacună a footballului ploeştean este pe punctul să fie remediată.

Nu se poate spune deci că la Ploeşti nu se lucrează.

Discuţia a cotit apoi spre alte destăinuiri. D. col. Zagoritz a cedat locul său de preşedinte al clubului Tricolor, d-lui avocat N. Zamfirescu.

— Dece? l-am întrebat noi surprinşi.

— Fiindcă n'am fost ascultat! ne-a explicat d. colonel, care ne-a vorbit de mici neînţelegeri, de greutăţi inevitabile în viaţa unui club, de şicane şi de decepţii explicabile.

— Voiam să mă ocup mai ales de pitici! ne-a spus d. col. Zagoritz. Şi ajunsesem la un moment dat, să avem 60 de copii.

Ideia aceasta a fost însă abandonată în favoarea primei echipe, căreia i s'a afectat toată atenţia.

— Şi atunci?

— Am preferat atunci să mă retrag.

— **Cu intenţia de a reveni?**

— Nu, nu! ne-a contrazis d. col. Cu intenţia de a urmări şi mai departe activitatea clubului. Cu ferma hotărâre însă de a nu mă mai amesteca în conducere.

...Şi totuşi d. colonel ne-a vorbit apoi cu o imperceptibilă valoare a vocii, de criza clubului.

— **Spirea a plecat. Fanu a fost suspendat. Manole a plecat deasemeni. Ca şi Schwartz, şi ca şi Dragomirescu. Cu cine să se mai poată reface echipa?...**

MATCHUL PRAHOVA—MACABI

D. colonel era vizibil afectat.

N'am mai stăruit deci asupra acestui capitol. Am făcut virajul ne-

Invingătorii Macabilor

Prahova în gară

cesar, o totală schimbare de flanc, şi am trecut la matchul Prahova — Macabi, de Dumineca trecută.

— **Prahova a meritat victoria, ne-a spus d. colonel. A fost net superioară.**

Păcat însă că şi-a alterat superioritatea aceasta, cu câteva altercaţii complet inutile. Spectatorii în special au dat dovadă de o jenantă lipsă de sportivitate.

Sunt informat însă a adăugat d. coloiel, că şi Macabi a procedat la fel la Bucureşti.

— Prin urmare, am totalizat noi, sânt chit!

— Chiar aşa! a consimţit d. colonel, care ne-a răspuns apoi la o nouă întrebare:

— **Cei mai buni jucători dela Prahova mi se par Obretcovici (un veritabil atlet), Muller (cam greoi însă) şi Tarzan.**

— Despre rezultatul matchului Prahova — Gloria CFR ce credeţi?

— **N'am văzut pe Gloria jucând! s'a scuzat d. colonel. Dacă însă galbenii vor reedita doza de avânt şi de încredere pe care au avut-o cu Macabi, nu-i văd învinşi!...**

Convorbirea era terminată:

M'am ridicat. O nouă strângere de mână şi un zâmbet final.

In uşe, ordonanţa încremenise în poziţie de drepţi. Iar în poartă, d. colonel ne-a servit o ultimă amabilitate:

D. chestor Şerban Lilu

— Când mai treci pe la mine?

— Tot la ora 3? am zâmbit noi, în chip de scuză...

D. primar Manolescu

L-am căutat apoi pe d. avocat Nicolau, ajutor de primar. Bine înţeles, la telefon. D. Nicolau însă, era plecat la Bucureşti.

— Şi când se'ntoarce?

— Diseară la ora 9.

Prea târziu, pentruca să-l fi putut aştepta.

L-am încolţit deci pe d. primar.

— Alo, casa d-lui primar?

— Da.

— D. primar e acasă?

— E la administraţie.

In gangul administraţiei, cineva ne-a indicat vag drumul pe care trebuia să-l urmăm:

O scară întortochiată, un coridor lung şi învârtit şi o uşe neagră, izolatoare. Apoi, camera de consiliu a Administraţiei.

—Poftiţi! ne-a invitat d. primar, care s'a resemnat amabil să suporte interogatoriul pe care îl pregătisem.

— **Nu m'am hotărît încă, ne-a spus d. Manolescu, pe ce teren să fac stadionul pe care îl proectez.**

— Ni s'a spus, am ripostat noi, că pe terenul de lângă cimitirul Viişoara.

— **Terenul acesta, nu e convenabil, fiindcă aparţine unui particular: succesiunea Nedu Vasilescu. Vom face stadionul pe terenul pe care îl vom putea obţine mai eftin.**

De făcut, însă, îl vom face neapărat.

— Când? am încercat noi să punem termen obligaţiei pe care şi-o lua d. Manolescu.

D. primar ne-a privit nedecis. Apoi, ne-a ţinut un crâmpeni de discurs de calcule comunale: **buget, trotoare, canal, pavaje, beton.**

Si s'a eschivat, refugiindu-se într'un răspuns evasiv. De primar autentic:

— **Sânt convins de utilitatea unui stadion. Il vom face sigur. Il vom face însă, când ne va îngădui bugetul.**

STRANDUL

— **In schimb, a adăugat d. primar, la primăvară vom avea pe terenul expoziţiei, un strand.**

Un strand pentru care s'au şi semnat devizele necesare şi ale cărui cheltueli vor fi suportate de d. Duqué, directorul societăţii Concordia.

Doi suporteri ai Prahovei

Vineri după amiază, niciun jucător al Prahovei n'a putut fi găsit. Erau toţi secfestraţi în case, pentru pregătirile de plecare la Arad.

Am încercat deci să obţinem câteva declaraţii ale unuia dintre conducătorii galbenilor.

Prin urmare, din nou telefonul.

— Alo, casa Kopes?

— Da.

— D. Kopes este acasă?

— Nu. Lipseşte din oraş.

— Şi când se 'ntoarce?

— La ora 7 va fi la gară, fiindcă pleacă Prahova.

D. Kopes, preşedintele Prahovei, putea fi prins la gară. Am căutat deci pe altcineva.

— Vorbiţi cu Nery! ne-a sugerat o soluţie d. Habat, activul depozitar al «Gazetei Sporturilor» la Ploeşti.

Nu era o idee rea.

Am sărit, deci în prima trăsură, împreună cu Ignat reporterul fotograf al «Gazetei Sporturilor».

— Incotro? ne-a interogat birjarul.

— La «Zori de zi».

«Zori de zi» este bodega lui Nery. Locul unde se întâlnesc de obiceiu prahovenii.

In spatele Tribunalului, trei firme mari, vestesc dedeparte că am ajuns.

D. NEGULESCU

Nery însă nu este aici.

— A plecat acum cinci minute! ne informează un domn gras, enorm de gras, de transpirat şi de volubil, care se prezintă ceremonios:

— Negulescu, tovarăşul lui Nery.

— Incântat!...

Venisem însă pentru Nery.

— **A plecat acasă să se pregătească pentru plecarea la Arad! ne informează d. Negulescu, care ne solicită apoi o favoare.**

Râde încurcat şi îngână abea perceptibil:

— **Ce-ar fi să fotografiaţi prăvălia?**

O altă idee bună.

In faţa obiectivului lui Ignat, d. Negulescu s'a fixat în uşa prăvăliei, gras şi zâmbitor.

— Atenţie, vă rog!

D. Negulescu îşi impune o mină gravă. De sărbătoare.

— Gata! anunţă Ignat.

Tăcănitul obiectivului a marcat secunda. Şi bodega «Nery et Negulescu» a fost trecută la nemurire.

— **Mulţumesc! se bucură d. Negulescu, care mai are încă o pretenţie:**

— **Uraţi Prahovei succes!...**

Interesant suporter!.. Convins, dar calm.

D. CHESTOR ŞERBAN LILU

Al doilea suporter este d. chestor Lilu. Un suporter ceva mai nervos, căruia presa i-a dedicat câteva rânduri nu tocmai amabile, după matchul Prahova—Macabi, de Dumineca trecută.

— **Presa însă a fost eronat informată! ne-a explicat d. Lilu. Fiindcă este inexact că am ameninţat pe cineva cu arestarea.**

Nu venisem pe teren în calitate de chestor, ci de suporter. Simplu suporter care-şi putea manifesta enervarea oricum. Şi care nu se găsea la primul incident cu arbitrii.

Şi cu d. Szabo am avut o «discuţie»!...

— Cu d. Szabo! ne-am amintit noi.

— **Cu el! a confirmat d. Lilu. Nu l-am ameninţat însă nici pe d. Szabo, nici pe d. Bârsu că-i arestez.**

— **Chestorul, a intervenit în acest moment, d. Chiţu, membru în Liga de sud, este foarte ordonat.**

— Dovadă! s'a completat d. Lilu că am regretat incidentele petrecute la plecarea Macabilor. Şi că am şi făcut cercetări, pentru a stabili cine a spart geamurile autobuzului.

Plecarea Prahovei

ULTIMELE MINUTE

Ora 7.

Pe peronul gării, ultimul capitol al anchetei noastre. In jurul d-lui Kopes, toţi jucătorii Prahovei, mai puţin Dauché şi Obretcovici, plecaţi la jamboreea dela Eforie.

Sânt aici: Zaharescu, Barasch, Ionescu, Muller, Popescu, Reingruber, Georgescu (Tarzan), Vasilescu şi Atanasiu.

O singură rezervă: Epure.

Şi inevitabilii suporteri: Nery, cu biletele de tren în mână, d. Buzescu şi Grecu, care împarte bună dispoziţie, cu glumele sale inepuizabile.

Plus o doamnă: d-na Muller (soţia căpitanului Prahovei) care va însoţi deasemeni echipa la Arad.

In faţa gării, obiectivul lui Ignat a concentrat toată echipa şi pe conducători, pentru o fotografie. Ultima fotografie.

Mai sânt 10 minute până la plecarea trenului.

Exact timpul necesar, pentru câteva declaraţii.

D. Kopes nu vrea să se angajeze într'o declaraţie precisă:

— **Ce credeţi că veţi face la Arad?**

— **Vom juca.**

— **Dar în privinţa rezultatului?**

— **Va câştiga cel mai bun.**

Nery în schimb e mai categoric.

— Am mai învins odată pe Gloria CFR. Dece n'am învinge-o din nou?..

Şi toţi ceilalţi l-au secondat într'un strigăt asurzitor.

— **«Hip, hip, huraa!...**

Prahova plecase la Arad, pentru matchul cu Gloria CFR.

GEORGE FULGA

L U P T E

Oliviera luptă astă seară cu uriaşul Kujanpää

In program: Cojer-Holuban, decisiva Marunke-Raago, şi Huhtanen-De Lamotte

Rar o competiţie sportivă a reuşit să atragă un public atât de numeros şi recrutat din toate straturile sociale, ca acela care asistă în fiecare seară la desfăşurarea luptelor greco-romane ce se dispută pe Stadionul O. N. E. F.

Incontestabil că acest succes se datoreşte în mare parte facturii superioare a programelor ce se desfăşoară acum în faza semi-finalelor.

Astfel programul de astă seară — Duminică — se prezintă remarcabil. In el figurează mult aşteptata luptă dintre cei doi campioni: MANUEL DE OLIVIERA, campionul Spaniei şi Portugaliei şi MAUNO KUJANPAA. Credem că această dispută — dat fiind egalitatea dintre cei doi excelenţi luptători — va fi cea mai pasionantă luptă de până acum şi din care cu multă greutate, Oliviera va mai înlătura un obstacol din calea sa spre primul loc al acestui campionat.

O dispută deasemenea interesantă se anunţă a fi lupta decisivă dintre Albert Raago (Estonia) şi Richard Marunke (Germania). Ambii luptători sunt foarte rezistenţi, astfel că prevedem o dispută de lungă durată, din care credem că Raago va eşi învingător.

Formidabilul Holuban, din Ungaria va avea adversar pe Reingold Cojer, campion din Germania Baltică (Reval). Holuban, ne-a arătat aseară că este în formă extraordinară şi că posedă o technică avansată alăturea de o forţă uriaşă. Adversarul său — Cojer — este deasemenea un luptător de clasă înaltă şi cu multă rutină. Prevedem — din aceste motive — o luptă frumoasă şi pasionantă.

Programul de astă seară este complectat cu lupta dintre Otto Huhtanen (Finlanda) şi De Lamotte (Belgia) şi lupta liberă dintre Max Krauser (Polonia) şi Bela Nagy (Ungaria).

REZULTATELF DE ASEARA

Holuban (Ungaria) a luptat nedecis cu Krauser (Polonia).

Oliviera (Portugalia) a învins în 9 minute prin cravată pe Cojer (Germania).

Raago (Estonia) a terminat nedecis cu De Lamotte (Belgia).

Huhtanen (Finlanda) a învins într'un total de 47 minute prin dublu nelson pe Marunke (Germania).

La lupta liberă Bela Nagy (Ungagria) a dispus de Fischer (Cehoslovacia)

SPORT UNIVERSITAR

A. Sp. Arhitectura îşi serbează un an de activitate

A. Sp. Arhitectura este una dintre puţinele grupări sportive universitare. In cursul anului acesta reorganizată complect şi sub o conducere harnică a reuşit să se impună în cursul re-
centelor
tr'o pa
ziastă.
In c
S. A.
nirea u
tr'o şe
progra
straţii
ball e
Info
Asoci
hitect
între

Bodega lui Nery